

2.1.1 Základy programovacího jazyka R (II.)

2.1. Soubory

2.1.1 Vstup dat ze souborů

`read.table(file, header = FALSE, sep=" ", na.strings="NA", quote = "\"", dec=".")`

Funkce `read.table()` načte z disku soubor `filename`, který je rozdělený oddělovačem `sep` na jednotlivé položky. Separátorem mohou být mj.: „,“ – čárka, „\t“ – tabulátor, „\n“ – konec řádku (= new line).

Pokud R nenajde specifikovaný soubor, je pravděpodobně potřeba nastavit pracovní adresář příkazem `File/Change dir...`

Normálně se první řádek interpretuje jako jména sloupců a první položka na druhém a následujících řádcích jako jména řádek (`header` je nastaven na `TRUE`). Z toho vyplývá, že délka prvního řádku by měla být o jednu položku kratší, než všech následujících.

Například:

SiO ₂	TiO ₂	Al ₂ O ₃	Fe ₂ O ₃	FeO	
Li1	51.73	1.48	16.01	1.03	7.06
Li2	51.88	1.48	15.93	0.99	6.85

Poznámka: data načtená příkazem `read.table()` jsou uložena do proměnné typu data frame. Pokud ji chceme konvertovat na matici, použijeme funkce `as.matrix()`:

```
> x<-read.table(filename, sep="\t")
> x<-as.matrix(x)
```

2.1.2 Ukládání datových souborů

`write.table(x, file = "", append = FALSE, quote = TRUE, sep = " ", eol = "\n", na = "NA", dec = ".", row.names = TRUE, col.names = TRUE)`

Tato funkce uloží objekt `x` (vektor, matici, data frame) do souboru, přičemž jednotlivé položky jsou odděleny oddělovačem `sep`. Podobně jako pro `read.table`, lze specifikovat řetězce interpretované jako chybějící data a znak pro desetinnou tečku/čárku. Navíc existují logické parametry, řídící, zda mají být uložena také jména řádků nebo sloupců (`row.names`, `col.names`) a zda data mají být připojena k již existujícím nebo zda je mají přepsat (`append`).

Cvičení 2.1

Soubor `sazava.data` obsahuje analýzy hlavních a stopových prvků vybraných granitoidních hornin sázavské suity středočeského plutonu. Tato data použijeme pro ukázkou přístupu k datovým souborům a grafických možností jazyka R.

- načtete do proměnné `WR` analýzy uložené v souboru `sazava.data`
- zobrazte v tabulce hodnoty `SiO2`, `MgO` a `Na2O/K2O` (použijte funkce `cbind()`; nezapomeňte správně pojmenovat sloupce).


```
> WR<-read.table("sazava.data",sep="\t")

> x<-cbind(WR[, "SiO2"],WR[, "MgO"],WR[, "Na2O"]/WR[, "K2O"])
> colnames(x)<-c("SiO2","MgO","Na2O/K2O")
> rownames(x)<-rownames(WR)
> x
      SiO2  MgO Na2O/K2O
Sa-1  59.98  3.21  1.008000
Sa-2  55.17  3.67  1.976471
Sa-3  55.09  3.52  1.387255
... atd.
```

1	○	6	▽	11	⊗	16	●
2	△	7	⊠	12	⊞	17	▲
3	+	8	*	13	⊗	18	◆
4	×	9	⊕	14	⊞	19	●
5	◇	10	⊕	15	■	20	●

Obr. 2.1. Značky, které mohou být zobrazeny grafickými funkcemi R prostřednictvím parametru `pch`

2.2. Grafické funkce

Jednou z velkých předností R je celá řada funkcí, určených pro vytváření a export grafů v prezentační kvalitě. Existují dva typy grafických funkcí, ty které otevírají nové grafické okno s úplně novým grafem (**high-level functions**) a ty, které jenom přidávají informaci nebo modifikují diagramy stávající (**low-level functions**).

plot(y)

Tato funkce vynese seřazené hodnoty vektoru *y*

plot(x,y)

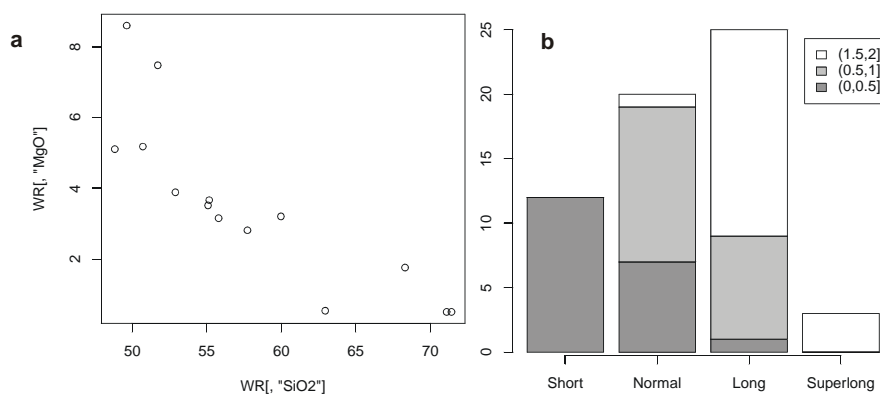
Pokud *x* a *y* jsou vektory, dostáváme binární xy graf (scatterplot):

```
> plot(WR[, "SiO2"],WR[, "MgO"]) # Obr. 2.2a
```

plot(f); plot(f1, f2)

Pokud *f* je faktor, `plot()` zobrazí sloupcový graf pro jeho jednotlivé hodnoty (*levels*). Pokud jsou uvedeny faktory dva, graf vypadá obdobně jako na Obr. 2.2b, získaném pro faktory z minulé lekce (soubor `ToothGrowth`):

```
> plot(zuby,davka) # Obr. 2.2b
```


Obr. 2.2.a Graf SiO₂–MgO pro granitoidy sázavské suity; **b** Sloupcový graf ukazující závislost délky zubů morčat na dávce vitamínu C (mg)

Při volání funkce `plot()` může být uvedeno velké množství parametrů. Mezi nejpoužívanější patří (s příklady):

<i>xlab, ylab</i>	popis os x a y: <code>xlab="SiO2[wt. %]"</code>
<i>xlim, ylim</i>	rozsah os x a y: <code>xlim=c(50,70)</code>
<i>log</i>	která z os má být logaritmická? <code>log="xy"</code>
<i>pch</i>	kód pro značky (Obr. 2.1) nebo přímo symbol jako textový znak: 7, "+", "o", "Q" ¹
<i>col</i>	barva: 0, "black" ¹
<i>type</i>	typ diagramu ("p" = body (points), "l" = čáry (lines), "b" = oboje (both), "o" = přepis (overplot), "n" = nic (no plotting))
<i>main</i>	hlavní titulek diagramu (nahore)
<i>sub</i>	podtitulek diagramu (dole)
<i>cex</i>	relativní velikost textu nebo symbolů (např. 2 = dvojnásobná)
<i>lty</i>	typ čáry (číslo 1–6, 1 = normální (solid), 2 = čárkovaná (dashed), 3 = tečkovaná (dotted), 4 = čerchovaná (dotdash))
<i>lwd</i>	relativní tloušťka čáry (např. 2 = dvojnásobná)

text(x, y, labels)

Tento příkaz zobrazí daný text o souřadnicích [x,y]. Lze ho použít např. pro popis jednotlivých bodů xy grafů:

```
> plot(WR[, "SiO2"], WR[, "Ba"],
      xlab="SiO2[wt. %]",
      ylab="Ba[ppm]",
      pch="*", main="Sázava")
> text(WR[, "SiO2"]+0.2, WR[, "Ba"],
      rownames(WR), adj=0, col="red")
> # Obr. 2.3
```

Parametr `adj` udává způsob zarovnání textu (0 — vlevo, 1 — vpravo, 0.5 — na střed)

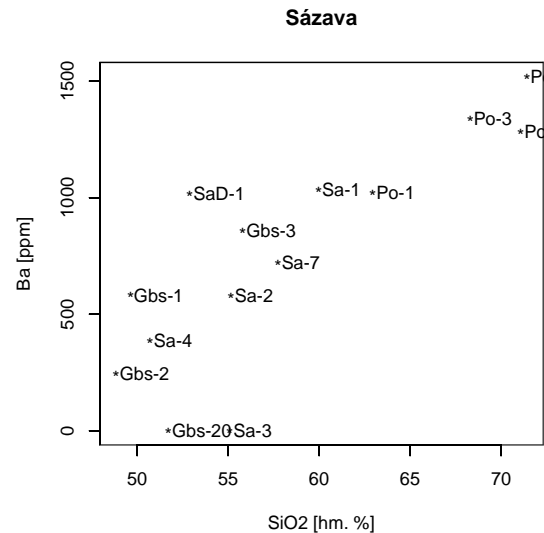
abline()

Příkaz `abline()` slouží pro vynášení přímek:

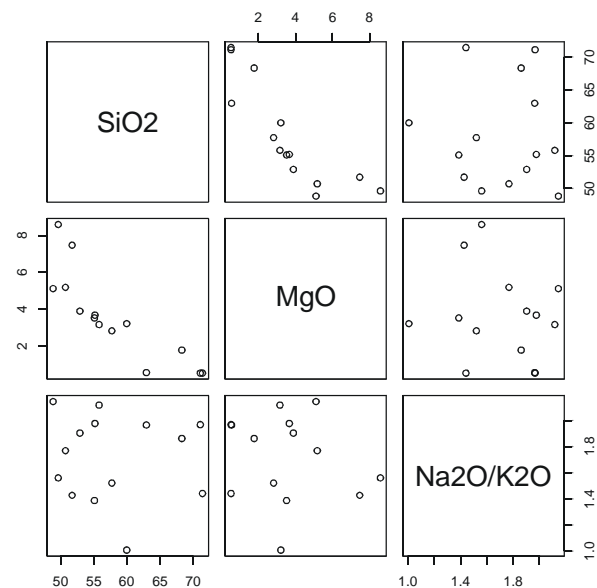
`abline(a, b)`
sklon b, úsek vyřatý na ose y a

`abline(h=y)`
horizontální přímka

`abline(v=x)`
vertikální přímka

Obr. 2.3. Diagram SiO_2 –Ba pro granitoidy sázavské suity ukazující použití některých parametrů funkce `plot()` a funkce `text()` pro popis vynesných bodů

Obr. 2.4. Korelace mezi třemi proměnnými v souboru `sazava.data` jak je zobrazuje funkce `pairs()`

¹ Funkce `colors()` zobrazí všechna symbolická jména barev dostupných v R.

hist(x)

zobrazí histogram četností hodnot vektoru x

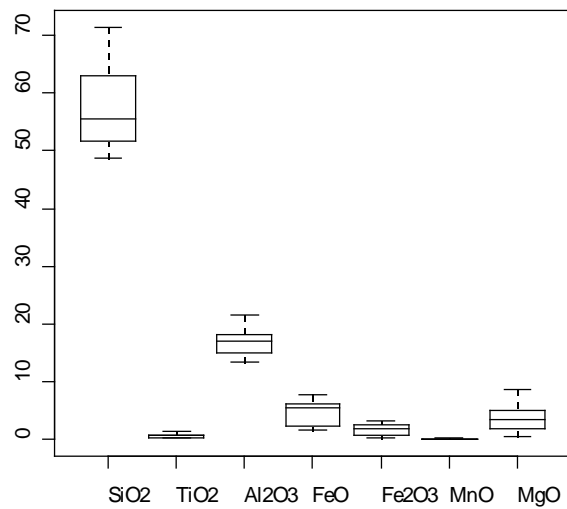
pairs(x)

vykreslí binární diagramy pro všechny možné kombinace sloupců matice (dataframe) x:

```
> x<-cbind(WR[, "SiO2"], WR[, "MgO"], WR[, "Na2O"] / WR[, "K2O"])
> colnames(x)<-c("SiO2", "MgO", "Na2O/K2O")
> pairs(x) # Obr. 2.4
```

boxplot(x)

Diagram zvaný též “box-and-whiskers plot”, v němž každý sloupec dataframu x (pro matici jsou všechna data vynesena dohromady do jednoho boxplotu) je zobrazen jako obdélník. Jeho vodorovné strany odpovídají dvěma kvartilům, zobrazena je dále vodorovná příčka (pro medián) a dvě svislé linie (spojující extrémní hodnoty bez odlehlých hodnot, které bývají vyneseny zvlášť).


```
> boxplot(WR[, 3:9]) # Obr. 2.5
```

Obr. 2.5 Data pro některé oxidy hlavních prvků sázavské suity, jak je zobrazuje funkce `boxplot()`

Informace podobné funkci

`boxplot()` v textové formě poskytne funkce `summary()`:

```
> summary(WR[, 3:9])
```

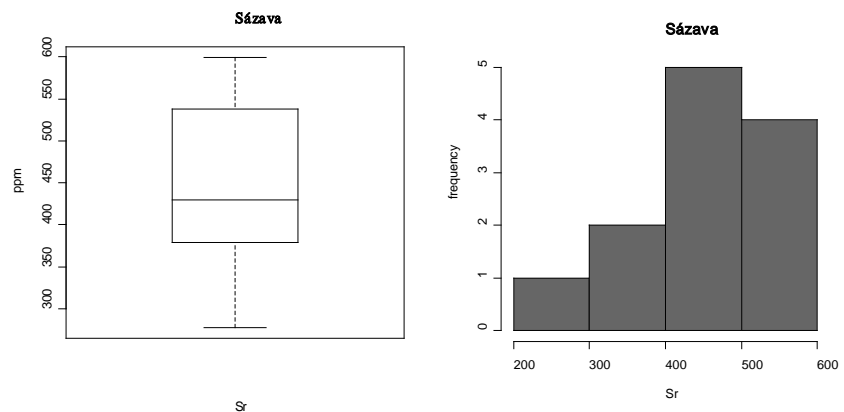
SiO2		TiO2		Al2O3		FeO	
Min.	:48.84	Min.	:0.2800	Min.	:13.34	Min.	:1.650
1st Qu.	:52.02	1st Qu.	:0.3100	1st Qu.	:15.14	1st Qu.	:2.493
Median	:55.49	Median	:0.6900	Median	:16.99	Median	:5.445
Mean	:57.95	Mean	:0.6393	Mean	:16.94	Mean	:4.731
3rd Qu.	:62.21	3rd Qu.	:0.7900	3rd Qu.	:18.07	3rd Qu.	:6.118
Max.	:71.42	Max.	:1.3500	Max.	:21.64	Max.	:7.650

Fe2O3		MnO		MgO	
Min.	:0.3800	Min.	:0.0400	Min.	:0.520
1st Qu.	:0.7525	1st Qu.	:0.0750	1st Qu.	:2.032
Median	:1.8000	Median	:0.1550	Median	:3.365
Mean	:1.7460	Mean	:0.1379	Mean	:3.570
3rd Qu.	:2.6050	3rd Qu.	:0.1675	3rd Qu.	:4.805
Max.	:3.2800	Max.	:0.2500	Max.	:8.590

Cvičení 2.2

Nyní již máme k dispozici nástroje pro poměrně podrobnou grafickou analýzu souboru *sazava.data*. Podívejme se tedy v detailu na distribuci některých prvků.

- o zobrazte všechny možné kombinace binárních diagramů následujících oxidů hlavních prvků: SiO₂, MgO, FeO, Fe₂O₃, CaO, P₂O₅
- o vynesete binární diagram SiO₂–CaO, popište jeho osy a vynesené body. Zvolte vhodný rozsah pro osy x a y. Vytvořte dvě verze, nejprve vynesete všechny body jako modré čtverečky, potom přiřaďte symboly podle jednotlivých horninových typů (použijte pro to data ve sloupci WR[, "Symbol"]). Zobrazte linii SiO₂/CaO = 10 procházející počátkem
- o vynesete boxplot pro distribuci stroncia a zjistíte příslušné základní statistické charakteristiky (rozsah, medián, počet nestanovených hodnot, ...); zobrazte Sr data také ve formě histogramu
- o vynesete diagram log(Zr)–log(Ba)

Obr. 2.6. Distribuce Sr v granitoidech sázavské suity (boxplot a histogram četností)


```
> WR<-read.table("sazava.data",sep="\t")
> WR<-as.matrix(WR[,-1])
> oxides<-c("SiO2","MgO","FeO","Fe2O3","CaO","P2O5")
> pairs(WR[,oxides])
> plot(WR[,"SiO2"],WR[,"CaO"],xlab="SiO2",ylab="CaO",pch=15,
col="blue",xlim=c(49,75),ylim=c(0,15))
> text(WR[,"SiO2"]+0.3,WR[,"CaO"],rownames(WR),adj=0)
> plot(WR[,"SiO2"],WR[,"CaO"],xlab="SiO2",ylab="CaO",
pch=WR[,"Symbol"],cex=1.5,xlim=c(49,75),ylim=c(0,15))
> abline(0,0.1)
> boxplot(WR[,"Sr"],main="Sázava",sub="Sr",ylab="ppm") # Obr. 2.6
> summary(WR[,"Sr"])

  Min. 1st Qu.  Median    Mean 3rd Qu.    Max.   NA's
 278.0  392.5   430.0   443.0  537.5   599.0    2.0

> mean(WR[,"Sr"],na.rm=T)

[1] 443
# Pokud nespecifikujeme parametr na.rm, dostaneme NA - protože dvě koncentrace Sr
nejsou stanoveny
> hist(WR[,"Sr"],main="Sázava",xlab="Sr",ylab="frequency",
col="gray40",breaks=4)
> plot(WR[,"Zr"],WR[,"Ba"],xlab="Zr",ylab="Ba",pch=15,cex=1.5,
log="xy")
```

2.2.1 Lineární regrese

V R jsou buď přímo zabudovány, anebo poskytovány ve formě přídatných balíčků (*packages*), mnohé statistické funkce. Většina jde mimo rámec tohoto kurzu a zájemce by se měl obrátit na specializované učebnice jazyků R/S (e.g., Venables & Ripley 1999). Po vytváření lineárních modelů slouží funkce `lm`:

lm (model)

Pokud je model specifikován jako " $Y \sim X$ ", funkce `lm` provede lineární regresi.

Například data v SiO_2 -Ba diagramu pro sázavskou suitu mohou být proložena přímkou:

```
> plot(WR[, "SiO2"], WR[, "Ba"], xlab=
expression(SiO[2]), ylab="Ba",
pch="*", main="Sázava", cex=1.5)
> lq<-lm(WR[, "Ba"]~WR[, "SiO2"])
> lq<-lm(Ba~ SiO2,data=WR)
# alternativa pro dataframes
> lq
```

Call:

```
lm(formula = WR[, "Ba"] ~ WR[, "SiO2"])
```

Coefficients:

```
(Intercept) WR[, "SiO2"]
-1680.45      43.67
```

Pokud chceme vědět detaily, celý seznam (list) `lq` může být zobrazen funkcí `summary()`:

```
> summary(lq)
```

přičemž objekt `lq` je připraven k vynesení funkcí `abline`.

```
> abline(lq, lty=2, lwd=2) # Obr. 2.7
```


Cvičení 2.3

- vytvořte nový objekt `x`, jenž bude obsahovat pouze vzorky, jejichž $\text{SiO}_2 > 55$
- vynesete diagram SiO_2 -CaO pro tyto vzorky a proložte data přímkou


```
> x<-WR[WR[, "SiO2"]>55,]
> plot(x[, "SiO2"], x[, "CaO"], xlab=expression(SiO[2]), ylab="CaO",
pch=15)
> lq<-lm(x[, "CaO"]~ x[, "SiO2"])
> lq
```


Obr. 2.7 Diagram SiO_2 -Ba sázavské suitu proložený funkcí `lm(Ba~SiO2, data=WR)`

```
Call:
lm(formula = CaO ~ SiO2, data = x)

Coefficients:
(Intercept)      SiO2
    23.4522     -0.2782
> abline(lq, lty=2)
```

2.2.2 Interakce s grafickými objekty

Velmi praktickou možností v R je interakce s grafy. Ta například umožňuje interaktivní výběr odlehklých hodnot a označit je názvem vzorku. Nebo lze vybrat určité vzorky jako koncové členy pro petrogenetické modelování.

locator ()

Funkce `locator()` vrací souřadnice bodů, na něž klikneme levým knoflíkem myši. Ukončení identifikace je pravým tlačítkem.

identify(x, y, labels)

Tato funkce slouží k interaktivní identifikaci bodů vynesných v diagramech. Typické použití ilustruje následující příklad, v němž uživatel popíše pouze body, které si sám zvolí (levým tlačítkem, pravým končí).

```
> plot(WR[, "SiO2"], WR[, "CaO"], xlab=expression(SiO2), ylab="CaO",
      col="darkred")
> identify(WR[, "SiO2"], WR[, "CaO"], rownames(WR))
```

2.2.3 Grafická zařízení

Fundamentálním problémem je, jak exportovat grafy z R do textového procesoru, případně grafického programu jako je CorelDraw! k dalším úpravám. Již existující graf lze kopírovat do schránky nebo uložit do souboru kliknutím pravým tlačítkem myši s volbou *Save as*. Na výběr je celá řada formátů, včetně populárních vektorových (Windows Metafile – WMF, PostScript²) a bitmapových (PNG, BMP, JPG). V nových verzích R je také k dispozici možnost výstupu do Adobe PDF. Alternativně lze graf uložit příslušnými položkami menu *File*.

Grafický výstup může být přeměrován na různá grafická zařízení, pod Microsoft Windows se to nejdůležitější jmenuje:

windows()

odstartuje nové grafické okno

par(mfrow = c(nrow, ncol)); par(mfcol = c(nrow, ncol))

rozdělí okno pro `nrow` × `ncol` dílčí grafy (zaplňovat se budou postupně po řádcích resp. po sloupcích)

postscript(filename)

grafický výstup bude uložen v PostScriptu do souboru `filename`. Kvalita je mnohem lepší, než při exportu do formátu Windows Metafile (WMF).

graphics.off()

zavře všechna grafická okna

² PostScript je jazyk, který slouží pro profesionální tisk z nejrůznějších programů a operačních systémů. Navíc ho lze bez problémů importovat do vyšších verzí CorelDraw! pro případnou další editaci.